

Gardistens kärleksförklaring : försegladt bref från Garnisonssjukhuset till...

Hane, Carolus

59 C Br.

Resman.
So
(Pr.)
o

Gardistens kärleksförklaring.

Försegladt bref från Garnisonssjukhuset till Handverkaregatan N:o 13

Af

Carolus Hane

f. d. Göta-gardist.

Pris 20 öre.

Älskvärda, bedårande nymfer!

Det är första gången under min jordiska existens jag går att skriftligen meddela mig med Eder, okända, förtjusande varelser, och troligtvis finnes det heller ingen bland Eder, som jag har den äran att vara personligt bekant med, ty jag har helt nyligen anländt till hufvudstaden, men hade den förboturen eller den välsignade turen (beror på hur man tar det) att komma hit till sjukhuset för en viss . . . hm — galanterisjukdom, som jag ådragit mig till följd af bekantskapen med en mängd olika kopior af de täcka Evas åkommor . . . — nej, för tusan, — afkommor mente jag, som äro representerade i våra ärade småstäder, och som jag nu kanske en längre tid får sota för mina libertiniska, extravaganta äfventyr i landsorten genom att bli ett praktiskt experimentalfält för några exemplar medicine kandidaters kirurgiska meriter, så kom jag på den idén att börja en korrespondens med mina olycks-systrar å det riksbekanta »Tretton», som inom sira grå ödsliga murar säkerligen döljer många sköna älskvärda af det feminina könet, som förstå konsten att väcka mannens ädlare känslor till nytt lif (för att nu inte tala om en kamrat på södra sluttningen af vårt syndiga själafodral, som har till specialite att variera från liten till stor och tvärtom!).

Jag är som sagdt, alldeles nyss kommen till regementet och endast för en mycket kort tid sedan har ett utaf ödets svårlösta nycker satt kommissjacket på mitt lif, som förr krökt sig vid egen köpmanspulpet. Jag var född i bättre villkor och med lyckligare utsikter för ögonen, men förargad öfver en viss tillfällig motgång ställde jag mig som nummerkarl i gardisternas led vid Kongl. Göta Lifgarde.

I Stockholmslifvet, specielt inom damernas förtjusande sfer, är jag mycket litet hemmastadd och i anledning däraf ha många här, som utan tvifvel ega mer erfarenhet än jag, afrådt mig ifrån att söka min älskarinna ifrån »Tretton», dels därför att jag är af mycket anständig och blygsam natur, dels ock därför, att Stockholm numer, bland andra nutidens bekvämligheter äfven består sig med »giftermålsbyrå». Men jag som är en fördomsfri ung man har svarat (med vederbörlig skärpa i tonen och därvid höjt rösten ända upp i diskanten), att kvinnan är och förblir kvinna, vare sig hon blickar ner från dygdens tron eller ängsligt irrar omkring i lastens kloak. Kanske äro begreppen om rätt och heder ofta klarare och mera lefvande, och ofta känna kanske de s. k. »glädjeflickorna» bättre aktning för andras rättigheter och handla ofta ädlare än nådiga grefvinnor och välborna fröknar.

Jag går således nu enligt egen öfverläggning att förväkliga min idé, att försöka min lycka bland Eder, ty utan en älskarinna genom lifvet är hela min tillvaro inte värd en pris snus, och skulle ingen bland Eder älskvärda ha lust att bevärdiga min skrifvelse med gynnande svar, utan bemöta mig med föraktets tystlåtenhet, då blir jag tröstlös och mer svärmodig än en munk

under fastedagarne eller en försäkringsagent när helsotillståndet är ypperligt; ja, det blefve bestämdt större hjärtesorg än när jag, en martyr under de fördömda krigslagarna, får åtta dagars »gageafdrag» för ett mindre disciplinfel, och då vet jag min själ ingen annan utväg än att antingen pröfva revolverns mynning eller mäta Nybrovikens djup. Men då gjorde jag ju också mänskligheten en fasansfull sorg . . . hm — ja, tänk, om hela samhället skulle kläda sig i »säck och asko» bara för min skull! Men jag smickrar mig med hoppet om att någon eller *några* äro nog ädelmodiga, att göra mig lycklig med benäget svar.

Enligt hvad jag har mig bekant, så utgör ju militären det täcka könets högsta förtjusning, från och med fröken vid sin sybåge till och med köksan vid sin kastrull, och hur ofta har ej nålen tagit i fingret i stället för stramaljen, och hur ofta har ej vällingen blifvit vidbränd när den sköna harmonien mellan kommisklackarna och gatstenarna kallat till fönstret.

Men såväl köksor som en stor del andra s. k. »ordentliga», hvilka vilja låta påskina att de alltid och allestädes bokstafligen hålla långkatekesens sjätte bud i helgd, lida vanligtvis af en sjukdom, som på det döda latinska språket kallas Virginius morbus (det är: giftassjuka) och dylika konvalescenter är inte jag svag för. Vill helst ha en glad och trefflig »Venus vulgivaga». Den eller de som reflektera å mitt anbud böra framför allt vara vackra och unga, åtminstone under 25 år! Och när Ni uppgifver Eder ålder, så tala sanning så besparar Ni mig besväret att räkna multiplikation, ty jag är inte riktigt hemma i detta räknesätt, isynnerhet när multiplikatorn börjar stiga till fyra eller fem. Jag betviflar nog inte att Ni i allmänhet äro tämligen sanningsenliga, men jag har helt nyligen läst en bok där det bland annat heter: »Kvinnan är en himmel full af hin håle!» Därför denna misstänksamhet, för att nu inte nämna att jag själf kan intyga sanningsenligheten af detta gyllene tänkespråk!

Jag är själf kommen något öfver myndighetsåldern, ser ut som »folket gör mäst», är snäll och artig mot damerna; ett ömt ord, en vänlig blick, en kärleksfull smekning, och jag är genast färdig att glömma de gröfsta förolämpningar och det lumpnaste behandlingssätt. Jag är dock förbannadt svart-sjuk och brukar med ett treffligt slag förvandla mina beskedliga rivaler från stående frågetecken till liggande tankstreck. Jag har äfvenledes det felet, att jag näst flickor älskar de svenska och franska gudadryckerna högst och brukar därför ofta dricka flickornas och kamraternas skål tills benen börja göra det sedvanliga korstecknet, hvilket anses vara en lämning från den katolska tiden och som trots Upsala mötes beslut bibehåller sig envist ännu i dag. Ett ovederläggligt bevis på att jag är en stark dyrkare af Bachus, är min blomstrande näsa, som, (om den lades i sprit) skulle förvåna en vetenskaplig eftervärld. För öfrigt kunnen I genom bekantskaps formerande göra Er tillförsäkrade om mina egenskaper. — Jag har oändligt mycket mer att skrifva och reflektera öfver, men just nu kommer den välsignade maten in, och . . . jag älskar visserligen blommornas doft, jag tjasas af ångan från röda förtjusande kvinnoläppar, men ingenting öfvergår lukten af god mat.

Tecknad af Eder kärleksranke beundrare

C. H.

Från tredje våningen af Garnisionssjukhuset, den ökända s. k. »Inläsningen», har under årens lopp flitigt korresponderats till Handtverkaregatan N:o 13 och tvärtom. I föreliggande broschyr: »Gardistens kärleksförklaring» lämnar ett exempel på dessa, på sätt och vis originella brefs tendens.

Mot insändande af 20 öre i frimärken erhålles denna skrift franko.

Återförsäljare hög rabatt direkt från

Carl Em. Hedlund,
Linnégatan 55, ö. g. 1 tr.
Stockholm.

Inches 1 2 3 4 5 6 7 8

Centimetres 1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19

Centimetres

TIFFEN® Color Control Patches

© The Tiffen Company, 2007

- Blue
- Cyan
- Green
- Yellow
- Red
- Magenta
- White
- 3/Color
- Black

